

Posudek vedoucího práce - prof. akad. mal. Martin Mainer

Zdena Verešová.

Mezi nebe a zem.

Tak to je Zdena...ve vsi zahloubaná...křehce těžce strojí své obrazy...lehce by chtěla tíhu vydat...bezradná a zase silná...a ten postoj...kdo to je?...uvidíme...líhne se to pomalu pomalu se to stává...a vytrváš?...musíš...musíš potvrzovat a razítkovat a razítkovat...to by mohla být tvá cesta k úspěchu a píle holka píle..ne nárazová ale soustavná...bezohledná píle to je ono...

„...mým záměrem je vytvořit obrazy, které vycházejí z krajiny okolí mého bydliště - vesnice Nemochovice. Je to téma, o které se opírám v podstatě celou dobu studia. Neustále se k němu vracím, protože mám pocit že tam nalézám něco, co je pro mne v tento čas niterně důležité. Je to něco, čeho se nelze dotknout ani slovem výstižně popsat, cítím jen, že to existuje, povznáší a inspiruje, nutí se s tím nějak vypořádat se, uchopit to po svém....“

... tato autorčina slova nejlépe vystihují o co v diplomové práci a zřejmě i v celé tvorbě Zdeny Verešové jde...vyříkat si svůj vděk za život...za svoji rodnou hroudu...nebe nad hlavou...beze slov - právě v malířství, které je stejně pro Zdenu hlavní hnací silou a niternou inspirací která umožňuje její introvertní duši vyjádřit co cítí...i když bych asi mohl najít řadu výchozích bodů a jmen, nějak si dnes nevzpomínám...práce Zdeny je od začátku více méně podobně působící a směřující k úspornému až minimalistickému obrazu vyzařující jakousi niternou hloubku či snahu po ní...nejlépe se její krajina či krajinomalba nebo konstrukce protorů vždy ukazuje ve velkém formátu – tam jednoduchost a monumentalita Verešové má svá křídla...jenže život je těžký a urputný a to Zdena už také ví...může přijít i zranění a člověk se musí vyrovnat se situací...omezit se a čekat a zase začínat...malba jak ji malířka vyznává je syrová, bez fines a zákoutí se snaží jednoduchým tahovým způsobem nacházet prostory a spojovat tvary a řadit vedle sebe barevné plány a pole energií...

„...na základě skic vytvořených v plenéru se tedy chystám namalovat obrazy, které v sobě spojí viděné s cítěným. Skici jsou pro mne

v tomto případě velmi důležité, protože „oživují“ to, co již bylo jednou prožité, spouštějí samotný proces malby.

Můj inspirační zdroj tedy vychází jako vždy a jediné z přírody, v tomto případě opět z vlnitých polí mého bydliště, jeho syrových barev a nebe čistého a nedosažitelného...“

...vidím to podobně - jen snad z pozice malíře - uvědom si více inspirací malířstvím...podívej se bystrým okem... a přímo hled'... neboj se ... kdo že se to jmenuje Zdena?...jo a taky v nebi je strašná zima...drž se země a vody...

Prozatím jsi tu...i tam...a pak?...může vůbec člověk přijít s křížkem po funuse?...myšlenka nezná hranic ani času...chceš?...můžeš...v kleče klek...hlas kles...jho...jhem...hle tu jsi...zaraduj se...klekni...v díle dílo boží z podstaty věci přebývá v mracích je voda... alelujá... uživej... klidně jdi... maluj bez zábran... pravdu... kuku...

...všechny předkládané obrazy jsou sytými barevnými kompozicemi, v některých dominuje řád a tvar v jiných barva jakoby nese sama sebe v beztvaří a v bezčasi...poslední obraz má koule a tak se tším na další...

...diplomovou páci hodnotím....

prof. akad. mal. Martin Mainer